

**STATUT STOWARZYSZENIA
CUDOWNEGO MEDALIKA
W POLSCE**

Na podstawie:

Statutu Stowarzyszenia
Cudownego medalika
W Polsce.

Wydawnictwo Instytutu Teologicznego Księży Misjonarzy
31-058 Kraków;
ul. Stradomska 4
Wydawnictwo@witkm.pl
www.witkm.pl

Słowo Księdza Wizytatora

Jako Rodzina Wincentyńska, spełniając polecenie Niepokalanej objawiającej Siostrze Miłoci serdca św. Katarzynie Labouré Cudowny Medalik i polecającej założenie Stowarzyszenia ku Jej czci, realizujemy w świecie i w Polsce to wspaniałe przesłanie. Stąd powołano do życia Stowarzyszenie Dzieci i Młodzieży Maryjnej oraz Stowarzyszenie Cudownego Medalika. Te wspaniałe rozwijające się Stowarzyszenia w naszym kraju po drugiej wojnie światowej rozwiązano. Kiedy w 1980 r. Ojciec Święty Jan Paweł II w 150. rocznicę objawień Niepokalanej nawiedza kaplicę przy ul. Rue du Bac w Paryżu, to w tym samym roku kapłan ze Zgromadzenia Księżki Misjonarzy, ks. prof. Teofil Herrmann CM, wskrzesza Stowarzyszenie pod nazwą Apostolat Maryjny. Po jego śmierci kontynuację dzieła podjął i nadal prowadzi z wielkim oddaniem i zaangażowaniem ks. Tadeusz Lubelski CM.

Po 25 latach istnienia Apostolat Maryjny został włączony do ogólnoswiatowej wspólnoty 4 Stowarzyszenia Cudownego Medalika (AMM). Stowarzyszenie Cudownego Medalika w Polsce stale się rozwija. Obecnie na terenie naszego kraju działa ponad 300 wspólnot parafialnych. Osobowość prawną zapewniał mu od 1992 r. Statut Apostolat Maryjny zatwierdzony podczas obrad 252 Konferencji Biskupów Diecezjalnych. Na wniosek Przełożonego Generalnego Rodziny Wincentyńskiej, równoczesnego Dyrektora Generalnego Stowarzyszenia Cudownego Medalika, statuty Apostolat Maryjny w Polsce dostosowano do odnowionych statutów AMM. Nowością w nich jest to, że oprócz osób świeckich, do Stowarzyszenia mogą należeć osoby duchowne i konsekrowane.

Jako Wizytator Polskiej Prowincji Zgromadzenia Księżki Misjonarzy życzę, aby odnowione i zatwierdzone przez Stolicę Apostolską Statuty przyczyniły się do duchowego i liczebnego rozwoju tej maryjnej gałęzi Rodziny Wincentyńskiej. Niech Niepokalana objawiająca Cudowny Medalik będzie ideałem i „Gwiazdą przewodnią” waszego życia. W nabożeństwie do Matki Bożej, bł. Jan Paweł II widzi ratunek dla Kościoła XXI wieku. Tę samą myśl wypowiedziała Małgorzata do św. Katarzyny Labouré podczas pierwszego objawienia w lipcu 1830 r.: „Przyjdą czasy, kiedy będzie się wam wydawało, że wszystko stracone – pamiętajcie jednak, we mnie wasza nadzieja. Miejcie ufność, a poznacie moje nawiedzenie”. Z całą ufnością w Jej matczyną pomoc i opiekę wypowiadajcie słowa wypisane na Cudownym Medaliku: „O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy”.

Kochajcie Maryję i róbcie wszystko, aby inni Ją kochali.

Ks. Kryspin Banko CM
Wizytator Polskiej Prowincji
Zgromadzenia Księżki Misjonarzy

G. GREGORY GAY, C.M.
SUPERIOR GENERALNY
ZGROMADZENIA MISJI
I SIÓSTR MIŁOSIĘDZIA
ORAZ DYREKTOR GENERALNY
STOWARZYSZENIA CUDOWNEGO MEDALIKA

Na mocy uprawnień przyznanych przez reskrypt Jego Świątobliwości Papieża Piusa X „Dilectionis Filium” z 8 lipca 1909, zatwierdzam statuty Stowarzyszenia Cudownego Medalika w Polsce.

Rzym, 27 czerwca 2012r.
Gregory G. Gay, C.M.
Superior Generalny
Dyrektor Generalny Stowarzyszenia Cudownego Medalika

Wprowadzenie

Wśród zorganizowanych wspólnot powstałych w Kościele w okresie posoborowym, inspirowanych dekretem o apostołstwie świeckich, znajduje się Apostolat Maryjny, zapoczątkowany w Polsce w roku 1980 z okazji 150. rocznicy objawień NMP św. Katarzynie Labouré. Objawienia te miały miejsce w Domu Macierzystym Sióstr Miłosierdzia w Paryżu, przy ulicy du Bac 14. Apostolat Maryjny, nawiązując do Stowarzyszenia Cudownego Medalika, nakreślił zasadnicze linie kierunkowe swej duchowości statutem, który na podstawie decyzji Konferencji Episkopatu Polski obowiązywał we wszystkich diecezjach polskich (N.427/92/P.). Podczas II Międzynarodowego Zjazdu Stowarzyszenia Cudownego Medalika (AMM – *Association de la Médaille Miraculeuse*) w dniach 23-28 października 2005 r. w Rzymie, Apostolat Maryjny został oficjalnie przyjęty i włączony do Stowarzyszenia na mocy dekretu Przełożonego Generalnego Zgromadzenia Misji Ks. Grzegorza Gaya, będącego zarazem Dyrektorem Generalnym Stowarzyszenia Cudownego Medalika.

Apostolat Maryjny w Polsce stanowił adaptację Stowarzyszenia Cudownego Medalika, a jego odnowicielem był ks. Teofil Herrmann CM. Na uwagę zasługuje fakt, że Stowarzyszenie Cudownego Medalika zostało zapoczątkowane na terenie Galicji, w okresie rozbiorów, przez polskiego misjonarza, ks. Franciszka Domaradzkiego CM. Stowarzyszenie zostało zatwierdzone na prośbę biskupów polskich dla rzeźzonego terenu przez papieża św. Piusa X w 1905 r. W 1909 roku uzyskało status prawny w całym Kościele (AAS 17/1909/s. 669n.). W dniu 8 września 1990 r. Kongregacja Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego zatwierdziła statuty Stowarzyszenia.

§ I. Cel Stowarzyszenia

1. Stowarzyszenie ma za cel:

- a) szerzenie kultu Niepokalanej objawiającej Cudowny Medalik, szczególnie przez formację i uświęcanie jej członków oraz szerzenie kultu Niepokalanej poprzez przesłanie Cudownego Medalika, a także realizację apostołatu miłosierdzia.
- b) troska o ludzi zaniedbanych duchowo, obojętnych i zagrożonych religijnie, zwłaszcza znajdujących się u kresu życia.
- c) szerzenie braterskiej miłości, zwłaszcza przez zapobieganie obojętności względem bliźnich.
- d) wykonywanie bezpośredniej służby ubogim w duchu ewangelicznej miłości wedle charyzmatu św. Wincentego a Paulo, patrona katolickich dzieł charytatywnych.

§ II. Duchowość członków Stowarzyszenia

Członkowie Stowarzyszenia wiedzą, że życie wewnętrzne i wspólnotowe dobrze budowane i przeżyte, daje siłę i pożądany skutek świadectwa, przez które Stowarzyszenie może realizować swe cele. Stowarzyszenie usiłuje realizować się poprzez następujące cnoty:

MODLITWA I KONTEMPLACJA: zachęteni przez Maryję (Przychodźcie przed ten ołtarz... O Maryjo... módl się ... którzy się do Ciebie uciekają.), członkowie Stowarzyszenia zwracają szczególną uwagę na spotkania z Panem Bogiem w modlitwie kontemplacji zarówno indywidualnie jak i

wspólnotowo. Siła tych ćwiczeń podtrzymuje całe Stowarzyszenie i pozwala jej żyć w spotkaniu ewangelizacji z innymi ludźmi.

2. Członkowie Stowarzyszenia winni pogłębiać pobożność maryjną przez studium mariologii oraz przez częste ponawianie aktu po święcenia się Maryi.

3. Członkowie Stowarzyszenia często modlą się słowami, które widnieją na medaliku: *O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za na mi, którzy się do Ciebie uciekamy. Często również przypominają sobie o tym, że prawdziwa pobożność nie polega ani na czczym i przemijającym uczuciu, ani na jakiejś próżnej łatwości wierności, lecz pochodzi z wiary prawdziwej, która prowadzi do uznania przewodniej roli Bogarodzicielki i pobudza do synowskiej miłości ku Matce naszej oraz do naśladowania Jej cnót (Lumen Gentium 67).*

MIŁOŚĆ BRATERSKA: spotkanie wspólnotowe w miłości ewangelicznej, jako obowiązek i radość, poprzez przykład Maryi z Wieczernika. To daje cel Stowarzyszeniu do jedności, zaproszenia do liturgii, spotkań i ją łączy w Kościele.

4. Cechą znamioną apostołów maryjnych jest braterska miłość, wyrażająca się w pilnym i gorliwym pełnieniu zadań apostoelskich w służbie bliźnim będących w potrzebach duchowych i materialnych.

5. Członków Stowarzyszenia powinna ożywiać pokora, usposabiająca duchowo do używania łaski Bożej, koniecznej dla uświęcenia własnego i braci.

EWANGELIZACJA: nieść życie braciom, poprzez przykład Maryi w tajemnicy nawiedzenia, ciągle poznawać dobroć Pana i wyśpiewywać hymn uwielbienia, ponieważ wyniosł pokornych.

SŁUŻBA: służyć Jezusowi w ubogich, całym sercem być z nimi, tak jak Maryja u swej kuzynki Elżbiety i według stylu życia wincentyńskiego.

§ III. Organizacja Stowarzyszenia

6. Stowarzyszenie Cudownego Medalika, od samego początku związane z charyzmatem i duchowością św. Wincentego a Paulo i św. Ludwika de Marillac, współdziała ściśle ze Zgromadzeniem Misji, Zgromadzeniem Sióstr Miłosierdzia 13 oraz z innymi stowarzyszeniami i ruchami Rodziny Wincentyńskiej, zwłaszcza ze Stowarzyszeniem Młodzieży Maryjnej.

7. Dyrektorem Generalnym Stowarzyszenia jest Przełożony Generalny Zgromadzenia Misji i Sióstr Miłosierdzia rezydujący w Rzymie.

8. Zarząd Główny Stowarzyszenia stanowi Dyrektor wraz z Radą Krajową. Dyrektor Krajowy jest członkiem Zgromadzenia Misji mianowanym przez Wizytatora na 5 lat, z możliwością przedłużenia na kolejne 5 lat. Powinien być przedstawiony Dyrektorowi Generalnemu do zatwierdzenia. Przełożony Generalny zatwierdza nominowanego na okres 5 lat z możliwością przedłużenia na kolejne 5 lat. O nominacji (po zatwierdzeniu przez Przełożonego Generalnego) Ksiądz Wizytator powiadamia Przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski.

9. Rada Krajowa składa się z Dyrektora, Siostry Radnej Krajowej (Siostry Miłosierdzia) i pięciu członków świeckich Stowarzyszenia, spośród których należy wybrać Moderadora Krajowego, Sekretarza i Skarbnika.

10. Rada Krajowa spotyka się przynajmniej trzy razy w roku celem omówienia bieżących spraw Stowarzyszenia.

11. Siostra Radna jest wyznaczana przez Siostry Wizytatorki Prowincji Sióstr Miłosierdzia w Polsce, po uprzedniej konsultacji z Dyrektorem Stowarzyszenia, na okres pięciu lat z możliwością przedłużenia na 5 lat.

12. Członkowie świeccy Rady są wybierani dwustopniowo. W pierwszym stopniu wszyscy Moderatorzy oraz Opiekunowie Duchowi, po dzieleni na cztery okręgi wyborcze wybierają po trzech kandydatów. Następnie spośród nich Dyrektor, po konsultacji z Radą Krajową, podejmuje decyzję o nominacji Moderatora Krajowego, Sekretarza i Skarbnika. Spoza Rady mianuje Rzecznika Prasowego, zastępców Sekretarza i Skarbnika. Kadencja Radnych jest pięcioletnia z możliwością ponowienia przedłużenia na 5 lat.

13. Do zadań Dyrektora Krajowego należy:

a) reprezentowanie Stowarzyszenia wobec instytucji kościelnych i państwowych;

b) przyjmowanie nowych członków Stowarzyszenia lub delegowanie do tej funkcji któregoś z Księży Opiekunów;

c) przewodniczenie:

– spotkaniom Rady,

– zjazdom Moderatorów,

– pielgrzymkom ogólnopolskim,

– zjazdom diecezjalnym, które sam zwołuje;

d) odprawianie Mszy św. każdego 27. dnia miesiąca w intencjach Stowarzyszenia i jego członków;

e) utrzymywanie kontaktów z Koordynatorem Międzynarodowym Stowarzyszenia, z Dyrektorem Generalnym oraz z Księdzem Wizytatorem;

f) przy końcu pięcioletnia składanie sprawozdania o stanie Stowarzyszenia Dyktorowi Generalnemu oraz Wizytatorowi Zgromadzenia Misji.

14. Do Rady Krajowej i Dyrektora należy:

a) powoływanie nowych centrów diecezjalnych po uprzedniej konsultacji z Ordynariuszem miejsca;

b) upowszechnianie informacji o Stowarzyszeniu i zakładanie nowych wspólnot Stowarzyszenia;

c) proponowanie Duchowych Opiekunów diecezjalnych, których mianuje Ordynariusz;

d) mianowanie świeckich Moderatorów Diecezjalnych po konsultacji z Ordynariuszem miejsca;

e) programowanie prac Stowarzyszenia i stała troska o ich realizację;

f) wizytowanie poszczególnych centrów.

15. Sekretarz i jego zastępca są wybierani przez Radę Krajową. Do ich obowiązków należy:

– informowanie o życiu Stowarzyszenia i jego działalności,

– redagowanie wraz z Radą biuletynu Stowarzyszenia,

- przechowywanie spisu członków Stowarzyszenia,
- troska o materiały archiwalne i kronikę Stowarzyszenia.

16. Skarbnik Stowarzyszenia i jego zastępca są wybierani podobnie jak Sekretarz. Do ich obowiązków należy:

- prowadzenie rozliczeń,
- troska o sprawy wydawnicze i działalność „mennicy” Cudownego Medalika,
- kolportaż pomocy duszpasterskich Stowarzyszenia.

17. Diecezjalny Opiekun Duchowy i jego Rada. Radę Diecezjalną stanowią: Diecezjalny Opiekun Duchowy, Moderator Diecezjalny i trzy osoby świeckie, wybrane na wzór Rady Krajowej. Rada Diecezjalna działa podobnie jak Rada Krajowa, w granicach swojego terytorium. Do jej zadań należy:

- powoływanie nowych wspólnot parafialnych i mianowanie ich przewodniczących w porozumieniu z miejscowymi duszpasterzami oraz Dyrektorem Krajowym,
- stała troska o rozwój Stowarzyszenia w diecezji,
- wizytowanie poszczególnych wspólnot osobiście lub przez swoich radnych, o ile nie czyni tego aktualnie Dyrektor Krajowy,
- współpraca z Dyrektorem i Radą Krajową.

18. Parafialny Opiekun Duchowy i jego Rada. Radę Parafialną stanowią: Opiekun Duchowy Parafialny, Przewodniczący i trzy osoby świeckie, wybierane na wzór Rady Krajowej. Rada Parafialna działa podobnie jak Rada Krajowa, w granicach swojego terytorium. Do jej zadań należy:

- ° współpraca z księdzem proboszczem,
- ° troska o regularne spotkania w pobliżu 27. dnia każdego miesiąca i przygotowanie ich przebiegu zgodnie z ogólnie przyjętym programem.

§ IV. Członkowie, ich prawa i obowiązki

19. Członkiem Stowarzyszenia w znaczeniu szerszym stają się osoby świeckie, duchowne i konsekrowane, które przyjmą Cudowny Medalik, zobowiązując się tym samym do oddawania czci Najświętszej Maryi Pannie i rozpowszechniania Jej kultu w swoim otoczeniu. W ścisłym tego słowa znaczeniu członkami stają się ci, którzy zostali przyjęci specjalnym obrzędem przez Dyrektora Krajowego lub przez jego delegata. Dlatego, aby stać się członkiem Stowarzyszenia w ścisłym znaczeniu, potrzebne jest:

- a) zdobycie podstawowych wiadomości na temat Apostolatu Cudownego Medalika; 19
- b) przejście etapu formacji i uzyskanie pozytywnej opinii wspólnoty i jej Opiekuna Duchowego.

20. Przyjęcie do Stowarzyszenia odbywa się zgodnie z obrzędem istniejącym w Kościele we dług tradycji Stowarzyszenia.

21. Członkowie Stowarzyszenia korzystają z łask płynących z odprawianych przez Dyrektora Krajowego w ich intencjach Mszy św. oraz uczestniczą w odpustach przyznanych Stowarzyszeniu zgodnie z reskryptem Świętej Penitencjarii, wydanym w dniu 27 października 1995 r.

Wspomniane odpusty można otrzymać w następujących dniach:

- w dniu przyjęcia do Stowarzyszenia,
- w święto Matki Bożej Cudownego Medalika – 27 listopada,
- w święto Maryi Królowej – 22 sierpnia,
- w dniu liturgicznego wspomnienia św. Katarzyny Labouré – 28 listopada,
- w święto św. Wincentego a Paulo – 27 września,
- w święto św. Ludwika de Marillac – 15 marca,
- w rocznicę zatwierdzenia Stowarzyszenia przez Św. Piusa X – 9 lipca.

22. Członkowie Stowarzyszenia powinni wypełniać następujące zobowiązania:

- a) uczestniczyć we Mszy św. (o ile to możliwe codziennie);
- b) czytać Pismo Święte połączone z rozmyślaniem, lekturę religijną w zależności od potrzeb duchowych;
- c) codziennie odmawiać przynajmniej jedną tajemnicę różańca świętego w intencjach Kościoła i Stowarzyszenia;
- d) nosić Cudowny Medalik jako znak obecności Maryi w ich życiu, który jest jednocześnie zewnętrznym wyrazem przebywania pod Jej macierzyńską opieką. Znak ten winien wyrażać dbałość o skuteczne naśladowanie Nie pokalanej w Jej wolności od grzechu i trwa nie w łasce uświęcającej;
- e) uczestniczyć w cotygodniowych nabożeństwach Nieustającej Nowenny do NMP Nie pokalanej Cudownego Medalika; w razie niemożności odprawiać je prywatnie;
- f) brać udział w comiesięcznych spotkaniach grupy;
- g) uczestniczyć w dorocznych rekolekcjach, dniach skupienia, względnie w tzw. dniach wspólnoty, które mogą mieć elementy re kreacyjne.

§ V. Środki apostołskiego działania

23. Oddziaływanie na otoczenie w duchu braterskiej miłości przez wzajemną uczynność.

24. Odwiedzanie chorych (w szpitalach lub w mieszkaniach prywatnych), osób samotnych i opuszczonych, a zwłaszcza ludzi zaniedbanych pod względem religijnym.

25. Rozpowszechnianie Cudownego Medalika we własnej rodzinie, wśród krewnych, przyjaciół, znajomych, w miejscu pracy, w parafiach itp.

– rozpowszechnianie go również wśród dzieci i młodzieży za pośrednictwem nauczających religii, a także zaopatrywanie misjonarzy w tę duchową pomoc.

26. Organizowanie niedziel maryjnych oraz Nieustającej Nowenny do NMP Niepokalanej Cudownego Medalika.

27. Upowszechnianie czytelnictwa religijne go i szerzenia informacji m.in. przez wypożyczenie książek, czasopism i nagrań o treści religijnej. Motywem do gorliwej pracy na tym polu niech będą słowa Pana Jezusa: „Przyszedłem ogień rzucić na ziemię i jakże bardzo pragnę, żeby on już zapłonął” (Łk 12, 49).

§ VI. Finanse

28. Stowarzyszenie nie ma charakteru zarobkowego.

29. Środki finansowe Stowarzyszenia pochodzą z dobrowolnych składek członków, festynów, darowizn, dotacji od osób fizycznych i prywatnych, a w szczególności z prac podejmowanych w ramach Stowarzyszenia.

§ VII. Zatwierdzenie

30. Statuty przed ich zredagowaniem konsultowane są z Wizytatorem, a następnie przesłane w celu zatwierdzenia do Dyrektora Generalnego Stowarzyszenia.

31. Propozycji zmian w Statutach dokonuje Rada Krajowa po konsultacji z Wizytatorem Zgromadzenia Misji, a następnie przedstawia do zatwierdzenia Dyrektorowi Generalnemu.

§ VIII. Odejście ze Stowarzyszenia

32. Każdy członek Stowarzyszenia może swobodnie opuścić wspólnotę Stowarzyszenia po uprzednim powiadomieniu Diecezjalnego Opiekuna Duchowego. Jeżeli członek prowadzi gorszące życie, a upomniany przez Opiekuna Duchowego i Przewodniczącego wspólnoty nie poprawia się, może zostać usunięty.

§ IX. Rozwiązanie Stowarzyszenia

33. Rada Krajowa, po konsultacji z Wizytatorem Polskiej Prowincji, przedkłada prośbę Dyrektorowi Generalnemu Stowarzyszenia o jego rozwiązanie. W tym wypadku dobra materialne Stowarzyszenia przechodzą na Zgromadzenie Misji lub Zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia w Polsce.

Zakończenie

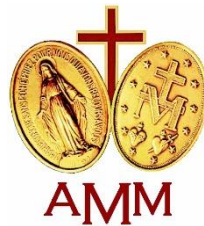
34. Stowarzyszenie przyjmuje nazwę:

STOWARZYSZENIE CUDOWNEGO MEDALIKA.

35. Hasło Stowarzyszenia stanowią słowa:

WSZYSTKO Z NIEPOKALANĄ!

36. Oznaką Stowarzyszenia jest awers i rewers Cudownego Medalika z krzyżem i literami AMM.

37. Siedziba Stowarzyszenia Cudownego Medalika mieści się w Domu w Warszawie przy ul. Radnej 14.

38. Treść pieczęci: Pieczęć podłużna i owalna

Pieczęć podłużną stanowi napis: Centrum Stowarzyszenia Cudownego Medalika, 00-341 Warszawa, ul. Radna 14.

Pieczęć owalną stanowi awers medalika, wokół napis: Krajowe Centrum Stowarzyszenia Cudownego Medalika, Warszawa.

39. Komisja Rewizyjna powoływana jest przez Księdza Wizytatora.